

Втори Ватиканск събор - XXI Вселенск събор за Римокатолическата църква.

(архиепископ Анджело Джузепе Ронколи)

Папа Иван XXIII. Чрез събора се търси начин за възрождение и обновление на Римокатолическата църква.

Първа сесия на събора е открита от папа Ронколи на 11 октомври 1962г. и продължава до 8 декември 1962г. Проведат се 26 генерални заседания. Оформят се 2 течения - "отворени" (прогресивни) и консервативни.

След смъртта на папата, неговият наследник се стреми да намери неадекватния баланс м/у консерватори и реформатори. Торади тази причина съборните решения се вземат по-трудно. Това е и причината работата на събора да продължи 4 години.

Втората сесия - 28 септември 1963г до 4 декември 1963г. - 13 генерални заседания. През този период са изработени Конституцията на светата литургия и Декретът за средоточата за социална комуникация.

Третата сесия - 14.09.1964 до 6 август с 18 генерални заседания.

Приключва с приемането на догматическата конституция за Църквата и на декретите "За иерархията" и "За източните католически църкви".

След III сесия - ясно е, че резултатите от първите три сесии не са удовлетворителни. и тежестта на събора ще падне във IV-тата сесия.

Глава VI определя поредните сесии за заключителни. - като вървяха, редактирани документи, желание за открито обсъждане на богословските и социални проблеми в църквата.

На IV сесия на ВВС се разглеждат 11 схем. По-важни се - "Догматическата конституция за божественото откровение", "За апостолството на миряните", "За пастирската служба на епископите в църквата", "За обновление на монашеския живот", "За подготовката на свещениците", "За християнското възпитание", "За отношението на църквата с нехристиянските религии". Обсъждат се и "За религиозната свобода", "Пастирската конституция за църквата в съвременния свет.", "За мисионерската дейност на църквата", "За служението и живота на презвитерите".

От поместните православни църкви само 5 изпращат наблюдатели - Цариградската, Александрийската, Московската, Средната и Българска. Общ брой - 110 души наблюдатели не само православни.

Общо число на съборните отци - 2300 души + 500 съборни братя словен. и други посетни държавности и представители. Заседанията са строго секретни.

Гледна точка на Католическата църква е, че първо свещите и протестантите са се отделили от Римската църква, която е основана именно от Господ Исус Христос и че стопанските конфесии трябва да се върнат към Католическата църква.

По време на понтификата на Йоан XXIII коравото речение на католическите епископи в Африка, тъй като той въздига в кардиналово достойнство първия чернокож в лицето на кардинал Ругамба.

По време на първото сещ свещите отци разбират, че папа ХХIII е сериозно болен. Почива на 3.06.1963г.

Новопоп - Джовани Батиста Монтини, архиепископ на Милано - папа Павел VI

В своето първо публично слово на 22 юни 1963г. новонабраният папа изразява намерение „да продължи с всички сили голямото дело започнато при папа Йоан XXIII, т.е. оскъпяването на душите на Христос: „да бъдат всички едно: както Ти, Отче и в Мене и аз в Тебе, тъй и те да бъдат в нас Едно“ (Йоан 17:21).

Б.П.У.е кожена да вземе участие на Втората сещ на свещите. Кардинал Агустин Веа кажи от името на папа Павел VI Б.П.У. да изпрати наблюдатели в свещите

В първата сещ - 47 представители от други християнски църкви и религиозни общности. От помесните православни църкви само Руската изпраща свои наблюдатели

Във Втората сещ - 61 наблюдатели от 20 различни христ. църк. и рели. общ.

По време на Втората сещ разговаряне м/у Римската църква и Вселенската патриаршия продължават. Срещи м/у Павел VI и Вселенския патриарх Атианатор. Помесните православни църкви изкат единно отакобиче по този въпрос. проявяват предпазливост. Травят се отици за сближаване м/у 2-те църкви.

Постигнато е съгласие за среща м/у Вселенския патриарх Атианатор и Римския папа на 5 януари 1964г. в Йерусалим те се срещат. Те се договарят църковни коцисии от двете страни да прачат събитията, предшествани отнаемата и възможностите за сближаване и. Дватамата отицият до извода, че тя е пречка за църковното единство м/у Изтока и Запада и трябва да бъде премахната, за да се подухрат откоменитата м/у 2-те църкви.

Треди възкожителният сещ на свещите с решението на Св. Синод от 18.06.1965г като наблюдател на четвртата сещ на ВВС е определен архимандрит Йоан (Николов), протосиндел на Софийската митрополия.

Вселенската патриаршия изпраща дветма наблюдатели на четвртата сещ. Четвртата сещ на ВВС - 14.09.1965г със светта литургия в храм св. Петер във Ватикана от служение от негово свещейство попата в служение с 26 кардинали и изтоени патриарси - ушати. Почотени са коу 3000 свещите отци.

Обидно се проблемът за религиозната свобода (Д.и. Хус) - застават се различни гледни точки. (Правото на религиозна свобода води към провала на всяка религия - на първо място Католическата). След 5-дневни ратиселания свещите отци са единодушни, че никак не трябва да бъде насилван да приеме определена религия, както и да му се пречи да използва верата си. Нужна е свобода на съвестта. Схемата придала понучерността като „декларация за религиозната свобода“. Приемането и е исторически акт.

твой като за пръв път Римокатолическата църква гласува за религиозната свобода.

"Схема 13" - обхващат се въпроси за атеизмът и бракът. - това е схема за отношението на Църквата към проблемите на съвременния свят. Тя е най-важната от всички схеми на събора и поради това папата я нарича и венцът на събора. Документът е озаглавен "Църквата в света днес" но е известен още като "Схема 13", тъй като в първоначалния списък на схемите е поставена на 13-то място и е най-новият събрания документ.

Изказали се 169 съборни отци, взети поправки - 830 отгласа. Срез "Схема 13" се прави крачка за примиряване м/у Римската църква и светът. "Схема 13" е преведена на всички основни езици за разлика от останалите, които са разисквани в/у документи на латински език. Текстът обхваща мълк за трагичността и най-големия проблем на човека през всички времена и за смисъла и стойността на тези трагичности в светлината на спасението чрез кръста. Според кардинал Ернесто Руфини

"Схема 13" се разпространява широко в/у човешките проблеми и условията за оцеляване, обаче едва засяга греховете и престъпленията, които петна човешкото същество и осаката (човешката) опекза нареди, както най-много се хвалят със своя рафиниран хуманизъм.

Обхваща се въпросът и за атеизма. Отчетено е, че църквата носи известна отговорност за оцеляването му. Начините за премахване на атеизма е централният момент при обхващането на този въпрос.

Според Малхитския патриарх на Антиохия Макаим IV Саим "не всички атеисти са противници на Църквата. Те търсят по-скоро истинския божия образ, една религия която да е в хармония с историческото развитие на човешеството, и преди всичко една солидарна с бедните Църква. Те негодуват срещу дребнавостта на християните, ставана и срещу експлоатацията на човека от човека". Друга причина за атеизма е необузданата чувствителност, която според Тома Аквински е "извор на омръза към Бога".

От втората част на "Схема 13" първо е обхванен въпросът за "Достоинството на брака и семейството", по който се изказват 29 съборни отци.

Разглежда се икономическия и политическия живот, като ³втория е показан слаб интерес. Начало на обхващането на главата "Народите и мирът" е поставено на III сесия.

Схемата е одобрена на 7 декември 1965г. и придобива популярност като "Пастирска конституция за Църквата в съвременния свят".

Декрет за мисионерската дейност на Църквата.

Последна схема - "Служение и живот на свещениците".

Вторият ватикански събор завършва на 7 декември 1965г. Като венц на правдата е вдигането на схизмата от 1054г. между Източната и Западната църква. Заслугата е на Веленския патриарх Атикогор I и на папа Павел VI.